ꝑtētis aſſumpti. Nō aūt iudicat nec ſniam fert qui fert ſniaʒ
nullam ut. l. iiij. §. cōdemnatū. ff. de re iudi. ⁊ ideo iteꝝ ſnia
re cōpellit̃ ita ꝙ ſnia de iure teneat ex quo ordinat⁹ eſt nec
ſordes ei⁹ alle. C. quō ⁊ qñ iu. l. ſi ut ꝓponis in eo. ti. ⁊. C.
de accu. l. abſitē iuſte enim ꝓnunciauit iudex declarādo di/
ctam ꝓnūciationē nullam cū lata fuerit utraqꝫ ꝑte abſite ⁊
in ciuilibus utroqꝫ litigatoꝝ abſite impoſſibile ſit ferre ſen/
tētiam ut no. in. l. ꝓperādū. §. ⁊. ſi quidē in glo. magna. C.
de iudi. lꝫ hoc fallat in cā appellatōis deuolute ad papaʒ in
cā electionis ⁊ ubicūqꝫ pōt iudex ex officio mero ꝓcedere
⁊ ſniam ferre lꝫ glo. ibi hoc nō dicat ſed ꝓbat̃ ex dictis Jo.
an. de elec. cupiētes. §. ꝙ ſi ꝑ. xx. in uer. opponentes de elec.
li. vi. Cōſiliū ergo eſt ⁊ nūc extrico in paucis uerbis dictā
cām q̃ʒ inuenio ex ſupplicationibus ex diuerſis cōſiliijs ex i
ordinato ꝓceſſu multipliciter inolutā ꝙ opeat ille ꝑ quo cō
ſiliū ꝑdictoꝝ doctoꝝ emanauit corā iudice ō cā cognoſcēte
⁊ eū inſtanter requirat ut ſequēdo cōſilia dictoꝝ cōſultorū
cōcorditer electoꝝ ꝓnūciet ſcōm q̃ʒ formā ꝓnunciare tene
tur attenta forma dicti ſtatuti hoc diſponētis exp̃ſſe ⁊ ma/
xime cū cōſilium ſit iuſtiſſimū ut ex ꝑdictis apparet. Nec i
tro nūc illum articulū an iudex teneat̃ ſequi ſi nō eſſet iuſtū
q̃ꝛ ſnia lata ſꝫm cōſilium nō eſſet iniuſta imo iniuſtiſſima ex
quo iudex lege cōparente neceſſitat̃ ad illud. Et ſuꝑ hoc ꝑ
ſens me ulterius nō extēdo ne forſan uidear ꝯire dictꝫ quo
rūdam tenētium oppoſitū ꝙ iudex nō tenet̃ ſequi ſe credi/
derit illud iniuſtū. Judex ergo requiſitus attēta forma dicti
ſtatuti ſequēdo dicta cōſilia pronūciaꝛ tenet̃. iteꝝ ꝑſtitib⁹ ꝑti
bus uel legittime citatꝫ dictam aſſumptionē nullā eo ꝙ non
emanauit ſcōm formā ſtatutorū. Si aūt iudex ſic requiſitus
hoc facere detractaret tūc ratione negligētie faceret litē ſuā
ſic ꝓnunciādo inique lꝫ ad hoc cōueniri nō poſſit ex ea ꝑte
iuris que punit iudices iudicātes iniqꝫ ut no. Barto. in. l. ſi
iudex de vaꝛ. ⁊ exordi. cogni. lꝫ quidā ꝯ ꝑ. l. ſi quis in cōſcri
bēdo. C. de pac. in fi. ⁊. C. de teſti. l. ſi qñ. Sꝫ nō ob. qꝛ ne/
go ex eadem ꝑte iuris. Naʒ inuenio iudices negligētes pu
niri diuerſimode. C. de ſeruis fu. l. mācipia. C. de āno. ⁊ tri
bu. l. iudices li. x. C. de ſuſcep. archi. l. i. eo. li. de col. fun. ꝑ̃ri.
l. placuit. C. de offi. ꝑfec. ꝑ̃to. l. ſi quos pena aūt iudiciū ma
le iudicantium uniformis eſt habita differētia an dolo an ꝑ
impitiā ut. d. l. ſi iudex ⁊ inſti. de ob. que ex quaſi delic. §. ſi
iudex. Et ſi dictus iudex ꝑtinax perſeuerat in nolēdo ſequi
cōſilia tūc recurrere pōt ille pro quo ꝯſilia data ſunt ad illu
ſtrum dñm marchionē ⁊ eidem ſupplicare ut eum cōpellat
remedijs oportunis ad iuſtitiā miniſtrādā i corꝑe ut diffo.
iudicis in rubro ⁊ nigro. Nō ergo ſequat̃ ꝙ obtinuit ꝙ di
cta cōſilia pro parte ſua via ſupplicationis q̃ʒ obtulit domi
no marchioni qꝛ ꝑ eam cā intricatur nō aūt expedit̃ maxie
in ſui fauorem cū ut dixi dcā ꝓnunciatio ꝑ quam ipſe ꝓnū
ciando declarauit dictā aſſumptionē nullā fuit nulla ipō iu
re eo ꝙ utraqꝫ ꝑte abſite lata vñ lite poſtea iudicauit ipam
ꝓnūciationē nullam. Dicet quis dictū ſtatutuʒ diſponit ꝙ
die traditi cōſilij uel ſequēti iudex pronūciare debeat prout
in dcō conſilio cōtinet̃. Cum ergo dictoꝝ dieꝝ termin⁹ ſit
elapſus. Amplius ꝓnūciare nō pōt ut. C. qñ ꝓuo. nō eſt ne
ceſ. l. cum nō eo. Sed huic obiectioni rñde ꝙ illa lex loquit̃
in legato ad tp̄s ⁊ ſic eſt iuriſdictioni prefixa ⁊ ſic nō iudi
cat̃ poſt tp̄s niſi prerogatio tp̄is intercedat ut. l. ij. §. ſi ⁊ iu
dex de iudi. Et idem ēt eſt ſi ſtatueret̃ tp̄s ⁊ meta iuriſdi/
ctioni ordinarie. ff. de offi. ꝓcō. l. meminiſſe. ff. de offi. ꝑſ. l.
ſi forte Jdem ſi tp̄s ꝑfigat̃ inſtantie ut. C. vt. j. certū tp̄s. l.
unica. Jdem ſi ꝑfigat̃ inſtantie ⁊ ꝑti ſic itelligit̃ ꝙ no. Ja.
de are. in. l. ſcire oportet. §. ꝯñs de excu. tu. ⁊. l. ꝑemptorias
C. de ſen. reſci. ſi poſ. ⁊. l. excep. C. de ꝓba. ⁊. C. de excep.
l. fi. ff. de procu. l. pōpo. §. rati. C. ut nemo inuitis in gl. C. ō
inge. man. l. diffamari. C. qui accu. nō poſ. l. ſi ea. Et ideꝫ ſi
ſtatuatur iudici ⁊ iuriſdictioni. ff. de arbi. l. ſi cū dies. §. ſi in
tra ⁊. d. §. ſi ⁊ iudex. Secus ſi ſoli iudici relatam prefigitur
ut. C. ut omnes cā tam ciuilis. l. una ⁊ in ꝓpoſito quia uer
ba ad ſolum iudicē ſunt relata unde duo ſunt ſtatuti ꝑcepta
primum ꝙ iudicetur in cōſilio cōtinet̃ ſcōm ꝙ eodē die uł
ſequenti iudicet tamen nūc iudicare tenetur. ff. de arbi. l. cel
ſus. §. idē ait. Et ita dico ⁊ conſulo ego Ang. clxxxvij.

Utrum poſſit renūciari iuri dicendi ſententiam nullam
⁊ appellandi ⁊c. ⁊ de iuramento interpoſito.

A. et. b. Contraxerunt ⁊ de hoc con
tractu fcm̄ fuit publicū inſtrm̄
⁊ in eodem inſtrumēto ꝓmiſerunt reciproce nō
ſe appellare ab aliqua ſnia que lata forꝫ ꝯtra ali
quam ꝑtium ꝑ quēcūqꝫ iudicem neqꝫ dicere ſniam nullam
⁊ ſi appellauerunt vel ſniam nullam dixerint renūciabant
tali appellationi nullitati ⁊c. Mō contingit ꝙ poſt iſta ꝑ/
dicte ꝑtes hinc ad annū egerunt in iudicio tandem lata fuit
ſnia in ꝑte ꝯ. A. ⁊ in alia ꝑte ꝯ. B. qui petebat ſepata vna
ꝑtium ſe appellauit. opponitur ꝙ non pōt appellare nec de
nullitate opponere obſtante ꝑori pacto appoſito in inſtru/
mento cum iuramento. Modo queritur quid iuris.

Jc punctus Prima fronte vꝫ
clarus qꝛ caſus eſt.
C. quoꝝ app. nō re. l. fi. vbi appellationi renūci
at̃ pacto ⁊ interueniēte ſcriptura ſicut in ꝓpoſi
to fuit imo ⁊ ſine ſcriptura ſꝫm glo. ibi pro qua facit qꝛ ē eſſe
pacti nō eſt ſcriptura. C. de pac. l. pactum quod bona fide ⁊
ibi accidētiam facti notat nō iure miniſteriū. ſcriptura eniꝫ
regl̃r non eſt de actus ſubſtantia: ſed ad memoriam ꝑhēnē
rei geſte cōficitur. ff. de pigno. l. ꝯhitur lꝫ ⁊ illa regula i mul
tis caſibus patiatur exceptōnem vt ibi no. in glo. Pro hac
opinione ꝙ valeat dcā renūciatio pacto firmata eſt caſus.
ff. a qui. app. nō lꝫ. l. i. §. ſi quis ante ſniam hoc tenet glo. in
corpore de iudi. §. noſtra aūt col. vi. vbi enumerat caſus in
quibus appellare nō lꝫ. Et inter eos iſtum deſcribit hoc te/
net guil. de cu. in. l. ſi vnus. §. illud nuda. ff. de pac. Jdem te
net odof. in. d. §. fi. vbi cōcludendo decidit extra iudiciuꝫ ⁊
ſic ante tempus ferende ſnie ꝙ requiritur ſcriptura vt ibi:
al̃s non ut. d. §. ſi quis. ⁊ in. d. §. fi. tenet exp̃ſſe hanc renun
ciatōem pacto vallatam tenere. Mouere aūt potuit legiſ/
latorem duplex rō. ꝑmo qꝛ pacta ſeruari cōgruit ⁊ eſt equū
vt. l. i. ff. de pac. ⁊ extra de pac. c. i. ſcđa fauor diminuēdaruꝫ
litium. C. de iudi. l. ꝓperādum. nam ex litium ciuiliū trūca/
tione ꝑcidit materia crialium ut ibidem ⁊ parcit̃ ſumpti/
bus ⁊ laboribus ſubiectoꝝ vt inre. cordi. de app. li. vi. Jn ꝯ
rium autem ꝙ nō teneat dcm̄ pactum quantūcūqꝫ ſcriptu/
ra vallatum ⁊ ēt in ſcripturā redactum ꝓbatur legibus ⁊ rō
nibus legibus ꝓbatur. ff. iudi. ſolui. l. cum apud ubi qui pro
miſit ſoluere qđ iudicabit̃ ꝯ ſempronium ab eius ſnia ap/
pellat licite ⁊ nō cōmittit̃ ſtipulatio iudicatū ſolui ꝯ fideiuſ
ſorem dānato reo ꝑ iudicem appellatōis. Per rōnes ꝓba
tur qꝛ appellādi vſus frequens ⁊ neceſſarius eſt cum ꝑ eū
quādoqꝫ corrigat̃ iniquitas quādoqꝫ iudicātis error. ff. de
app. l. i. vnde pꝫ ꝙ fauore publico eſt inductū igit̃ illi legi re
nūciari nō pōt nec renūciatōe ſimplici nec pacto. ff. de pac.
dota. l. de die ſicut nec renūciatur iuri ſtatuto ob publicā vti
litatem directe ut. ff. de pac. l. ius publicū. l. pactū inter here
dē ⁊ legatarium. e. ti. C. de poſtul. l. quos ꝓhibet. ff. de pro
cur. l. filius. §. veterani no. C. de pac. l. ſi quis in cōſcribēdo
⁊ ibi per cy. Secūdo qꝛ iſtud pactum vꝫ a re ꝑuata remotū
ex quo appellandi potētia eſt fauore publico introducta licꝫ
nō ſit introducta ꝑncipal̃r ob vtilitatē publicam ergo pac/
tio nulla ut. d. l. ſi vnus. §. pacta que turpem ver. ⁊ in ſūma.
Tertio qꝛ qui appellat a ſnia obtinet ꝑtes rei ſi reus erat in
ꝑma inſtantia vt in. l. hij qui ad ciuilia. C. de app. ⁊ ibi ple
ne ꝑ glo. ⁊ doc. vt oīs appellans cōuolat ad eam ut ad re/
mediū innocentie ꝑ quod expugnat̃ tam iniquitas q̃ʒ error
iudicātis de appel. ad noſtrā. ⁊. C. cum ſpāli. ⁊ ꝑ Jo. an. ō
appel. ut ſuper glo. ij. nulli aūt eſt denegādum remediū ino
centie. ff. de qōnibus. l. i. §. fi. ff. de app. l. non tm̄. C. de ap. l.
aditos. C. de epiſ. audi. l. auditos. ff. de interro. ac. l. cōfeſſio
nibus. Quarto qꝛ renūciando appellatōnem renūciat quis
defenſioni future que iure nature introducta ē ut. l. i. §. cum
arietes. ff. ſi quadru. pau. fe. di. cui renūciari nō pōt pacto ut
d. l. ſi unus. §. pacta q̃ turpem ⁊ ibi ꝑ guil. C. de iure fiſ. l. fa
cultas. li. x. ff. de pub. iudi. l. cuſtodias cōiuncta. l. vt vim. ff.
de iuſti. ⁊ iure. ⁊ iō lex ſemꝑ vult eſſe dandam dilatōeꝫ an
teqꝫ quis damnet̃ ut ſe defendat. ff. de re. mi. l. iij. §. ſi ad di/
em. Quinto qꝛ per hoc pactum iudices vident̃ induci ad ō
linquenduꝫ ⁊ ſic pactio nulla veluti ꝯ bonos mores vt. l. ſi
vnus. §. illud nulla. ff. de pac. Sexto equiparando arbitramen
tum ſnie: nam non renūciat̃ reductioni ad arbitriū boni vi
ri rōne ꝑdicta ut no. guil. in. d. §. illud nulla Dy. in. l. quidā
cum filium. ff. de uer. ob. ⁊ in. c. ſcienti. de re. iur. li. vi. ſpec.
in ti. de arbitro canoniſte in. c. quintauallis no. in. l. ſi opaꝝ
de op. lib. per bar. ⁊ alios in. l. ſi ſocietateꝫ. §. arbitroꝝ. Sep
timo ꝓbatur ꝑ glo. que circa articulum iſtum dubitauit i. l.
tale pactum. §. qui prouocauit. de pac. vbi ſignando ꝯrium
de dicta. l. cum apud nō reſpōdet ad illam. l. ⁊ eodē modo
dubitatiue ꝓceſſit in. d. §. ſi quis ante ex hijs. vij. allegatio/
nibus videt̃ talē pactionē nō obſtare quin appellari poſſit